

[Udenrigsministeren.]

Konferencen, synes der at være nogen Ud-sigt til, at der i alt Fald vil blive oprettet et Informations- og Konsultationsudvalg bestaaende af Repræsentanter for Stormagterne og de 18 Lande, der blev indbudt til at fremsætte deres Synspunkter over for Stedfor-træderne i London.

Jeg sagde endvidere den 28. Februar, at det endnu er uvist, om der derudover vil blive Adgang for de interesserede mindre Allierede til at deltage i Udvalg, som Stormagterne maatte nedsætte til Behandling af særlige Spørgsmaal, men at jeg var overbevist om, at dersom der i Princippet bliver indrømmet en saadan Adgang og der bliver nedsat et Udvalg til at behandle det sydslesvigske Spørgsmaal eller i Almindelighed de ikke-tyske Folkedele inden for Tysklands Grænser, vil Danmark faa Adgang til at tage Del i et saadant Udvalgs Arbejde.

Jeg erindrer om, at vi i vort Memorandum af 31. Januar 1947 til Stedfortræder-Konferencen har udtalt, at den danske Regering gaar ud fra, at der vil blive givet den Lejlighed til at gøre sig bekendt med de Forslag til Ordning af Tysklands Forhold, som maatte blive Resultatet af de paabegyndte Drøftelser, og til inden den endelige Vedtagelse at udtale sig om disse Forslag, for saa vidt de berører danske Interesser.

Naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har spurgt, om vi passivt kan imødesæ og acceptere en fuldstændig Afvisning af de danske Henvendelser, saa maa dertil svares, at det ikke er rigtigt at tro, at de danske Henvendelser er blevet afvist. Sagen er endnu ikke kommet til Behandling.

Naar der spørges, om nye Henvendelser vil gavne, vil jeg svare, at det vil de gøre, saafremt de fremsættes paa de rette Tidspunkter; men hvis de fremsættes i Utide, tror jeg snarere, de vil skade.

Grundlaget for vor Stilling er nedlagt i vort Memorandum af 31. Januar 1947. Der er siden dets Affattelse efter min Opfattelse ikke hidtil sket noget, der gør det nødvendigt at ændre de Synspunkter, det indeholder. Men der kan selvfølgelig indtræffe Begivenheder, eller en Udvikling kan komme, der gør en ny Overvejelse nødvendig. I det hele taget bør vi næppe, saaskeftende som Forholdene har vist sig at være, lægge os alt for fast paa en ganske speciel Formulering. Men foreløbig er Memorandummet af 31. Januar 1947 Grundlaget, indtil Rigsdagen maatte træffe en ny Beslutning.

Med Hensyn til den særlige sydslesvigske Side af Sagen bygger dette Memorandum

paa det tidligere Memorandum til den engelske Regering af 19. Oktober 1946.

I dette sidstnævnte Memorandum har vi bl. a. udtalt følgende:

„Efter det tyske Sammenbrud i 1945 har der i Sydslesvig været en voksende Gæring og national Uro. Ønsket om at komme bort fra tysk Styre og Ønsket om at opnaa Tilknytning til Danmark har, som det ogsaa fremgaar af de i September og Oktober 1946 afholdte Valg, i den seneste Tid fundet betydelig Udbredelse og Tilslutning. Stillingen er imidlertid endnu ikke afklaret, og om det Sindelags-skifte, der har fundet Sted hos mange Sydslesvigere, er af varig Karakter, kan kun Tiden vise.

Under disse Omstændigheder agter den danske Regering ikke at stille Forslag om nogen Ændring i Sydslesvigs statslige Tilhørsforhold.

Det maa hero paa den sydslesvigske Befolkning selv, hvorvidt den ønsker at rejse Spørgsmaal om Adgang til at udøve sin naturlige Selvbestemmelsesret.“

Hermed tilkendegiver den danske Regering, at den under de foreliggende Omstændigheder, det vil sige saa længe Stillingen ikke er afklaret og det endnu ikke har vist sig, om det stedfundne Sindelags-skifte er af varig Karakter, ikke vil rejse Krav om Ændring i Sydslesvigs statslige Tilhørsforhold.

Afattelsen gør altsaa Bedømmelsen af Sindelagsskiftet i Sydslesvig og dets Stabilitet til et afgørende Punkt for Fastlæggelsen af dansk Politik med Hensyn til Sydslesvig. Bedømmelsen af dette Forhold er som bekendt ret divergerende, men jeg vil gerne anføre nogle Betragtninger som Baggrund for min Opfattelse.

Før Krigen anslog man det danske Mindretals Størrelse til ca. 10 000—15 000, hvoraf 3 000—4 000 var Medlemmer af den daværende Slesvigske Forening. Nu er Medlemstallet vokset til ca. 70 000. Ved Valget til Landdagen i Foraaret 1947 mønstrede Sydslesvigsk Forening næsten 100 000 Stemmer eller ca. 33 pCt. af samtlige Vælgere; trækker man Flygtningenes Stemmer fra, maa man formode, at Sydslesvigsk Forening fik Tilslutning fra et Flertal af den hjemmehørende Befolkning. Det er denne hurtige og voldsomme Vækst, der gør, at man maa ønske, at Bevægelsens Stabilitet faar Lejlighed til at vise sig igennem et længere Tidsrum. Man maa herved huske, at den sydslesvigske Befolkning næsten uafbrudt i en hel Menneskealder har været udsat for en overordentlig haard Belastning.